

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2020. december 26.
(karácsony)**

Szepesy László

ÖRÖM, HÍR, ÖRÖMHÍR!

Énekek: 182, 315,1-3.6-7

Lekció: Lukács 2,8-20

Alapige: Lukács 2,10-11

„És monda az angyal nékik: Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nékteK nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz: Mert született nékteK ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában.”

Imádkozzunk!

Dicsőítünk Téged, megváltó Úr Jézus Krisztus, hogy ahogyan e mai nap reggelén újból megláthattuk a napot és annak fényét, úgy a Te eljövedkor eljött a világosság e világra, és ez a világosság az, aki keres bennünket. Köszönjük, hogy Te a szívünk sötétségében akarsz fényt gyújtani. Magasztalunk azért, hogy évről évre nemcsak emlékezhetünk erre karácsony ünnepén, hanem az év minden egyes napján ez lehet a mi reményiségünk, örömünk. Ahogyan énekelhettük is, Te vagy számunkra a legnagyobb ajándék, és Te vagy az, aki a mi bűneinkből megváltasz minket, Te vagy az, aki a mennyei dicsőségbe be tudsz vinni. Köszönjük, hogy ez minden helyzetben, minden alkalommal, minden ember számára az egyetlen remény és az igazi öröm forrása.

Köszönjük Neked az ünnepet, a családi együttléteket, még hogyha esetleg ez csak interneten vagy más formában történhetett meg. Könyörgünk, Urunk, a mai napon is a találkozásaink hadd legyenek Benned való lelki közösséggé is. Istenünk, Te is legyél ott szereteteinkkel közel és távol, és most is itt, amikor összejöttünk, akár a számítógépek előtt is, Te áldd meg azt a lelki közösséget, amit Krisztusban teremtettél közöttünk.

Te indíts mindannyiunkat arra, hogy meghalljuk a Te ígédet, nyisd ki a mi szívünket, tegyél minket hallókká, hogy egy szájjal és egy szívvel di-

ÖRÖM, HÍR, ÖRÖMHÍR!

csóítsunk és magasztaljunk Téged. Köszönjük a Te igei üzenetedet, amellyel keresel, amellyel közel akarsz jönni, és amellyel olyan életet akarsz táplálni bennünk, amely gyümölcsöt terem, amely nemcsak gyönyörűséges, hanem tápláló is, amely Téged dicsóít. Kérünk, hogy áldd meg igédet, hogy jusson el ne csak értelmünkig, hanem szívünkig is, és teremje meg mindazt, amit terveztél, vigye véghez azt a munkát bennünk, akár leleplező, akár bátorító, akár vigasztaló, amit szántál neki, hogy valóban megcselekedjük a Te akaratodat. Így tedd áldottá ünneplésünket, Igédre való figyelésünket, istentiszteletünket.

Kegyelmedben bízva kérünk, hallgass meg!

Ámen.

Igehirdetés

Az idei ünnepen Krisztus születésének történetéből azt a részt szeretném hangsúlyossá tenni, mert ezt adta nekem is Isten Lelke erre az ünnepre, hogy Isten az angyal által nagy örömet hirdetett meg. Három fő üzenetet szeretnék ezzel kapcsolatban átadni, amelyeket 1-1 szóban foglaltam össze. Ez a 3 szó így hangzik: öröm, hír és örömhír. Először a szóban forgó örömről szeretnék beszélni, majd arról, hogy ez az öröm hirdendő öröm, hírré válik, és végül pedig majd arról, hogy hogyan lehet számunkra ez a hír igazi örömhírré.

Először tehát azt nézzük meg, hogy mit mond Isten ígéje erről az örömről. Az egyik dolog, ami felkeltheti figyelmünket, az, hogy ez az öröm minden emberé lehet. Mert az angyal által közvetített isteni ígéret szerint nemcsak a társadalom legalján, mélyszegénységben élő, megvetett pásztorok örömről van itt szó, hanem olyan örömről, „*mely az egész nép öröme lesz*”, mindenkié, aki hittel fogadja és bízik Krisztusban. Ez pedig azt jelenti – hogy kicsit árnyaljuk ezt a mindenki szót, ami nagyon általános –, hogy gyermekeké és felnőtteké, egészségeseké és betegeké, dolgozóké és munkanélkülieké, gazdagoké és szegényeké, babát váróké vagy éppen gyászolóké, bűnösöké és megvetetteké, családosoké és egyedül lévőké, röviden: mindenféle emberé lesz ez az öröm, mert „*az egész nép öröme lesz*” – azt mondja az angyal.

Már ebben az egy részletben, hogy mindenféle emberhez el fog jutni ez az öröm, eltér attól az örömtől, amit a világ karácsonykor próbál valahogyan megteremteni. De nem csak karácsonykor, hiszen tudjuk jól, hogy az ember mindig szeretne boldog lenni, mindig szeretne örömben élni, de ilyenkor ünnepekkor különösen is összeszedjük magunkat, és különféle módon próbálunk örömteli légkört vagy hangulatot teremteni. De az angyal által hirdetett öröm nem azonos a mi karácsonyi hangulatunkkal. Mert az, amit az Istenben nem hívó ember gondol karácsony örömről, nem

egyezik meg azzal, amit a Szentírás mond arról. Ugyanis mindaz, amit szükségesnek gondolunk ahhoz, hogy ezen az ünnepen örömünk legyen, nem mindenkinek adatik meg. Mert mi az általános felfogás? Az, hogy a karácsony akkor az igazi, ha együtt a család békében, veszekedés nélkül, van szép, feldíszített fenyőfa, alatta a gyerekeknek sok-sok ajándék, szenteste finom, bőséges vacsora, mézeskalács, bejgli, ki mit szokott enni, és természetesen dolgoznunk sem kell. Ha mindez kellene karácsony öröméhez, ha ezek a feltételei karácsony örömének, akkor tényleg csak a kiváltságosoknak lehetne igazi örömük, mert az kiváltságos, akinek mindez megadatik. Ugyanis sokaknak nincs pénzük nem csak fenyőfát venni, hanem bőséges vacsorát készíteni sem a családjuknak. Többen töltik a szentestét családtagjaiktól távol nem csak a vírus miatt, hanem mert gyerekeik tőlük távol élnek, némelyek külföldre költöztek, vagy mert házastársukat, szeretteiket már elveszítették, így egyedül töltik mindennapjaikat, az ünnepeket is. A legtöbb családban, ha szenteste napján nem veszekednek, az már nagy dolog, de többeknél még ekkor is a régi sérelmek határozzák meg azt, hogy ünnepkor felveszem-e a telefont, és felhívom-e a másikat, vagy sem. Szóval, ha tőlünk függene karácsony öröme, és ezektől a feltételektől, akkor valóban kevesen mondhatnák el, hogy ismerik karácsony igazi örömét.

Isten azonban olyan örömről beszél, amely nem ezektől a körülményektől függ, és nem egy mesterséges hangulatkeltés eredménye, hanem mindenféle helyzetben, lelki állapotban lévő ember megtapasztalhatja szívében, akár csak a betlehemi pásztorok.

Ez az öröm – hangsúlyozza az ige – nagy öröm. Az angyalnak így adott az üzenet, hogy ezt különösen is hangsúlyozza a pásztorok számára, hogy itt nemcsak valami egyszeri, rövid, hétköznapi dologról van szó, hanem nagy örömről. De mit jelent ez? Több dolgot is. Először is azt jelenti, hogy bőséges, mint az előbb hangsúlyoztam: mindenkinek jut belőle. Bőséges azért is, mert nem földi körülményektől, hanem az ember hitétől függ, hogy az övé lesz-e. Mindenki számára hozzáférhető ez a bőség. Azután azt is jelenti, hogy minden más földi örömet felülmúl az ember életében, ezért is nagy öröm. Nemcsak az ünnepre korlátozódik. Aki ezt az örömet, amiről itt Isten hírt ad, megtapasztalja, az képes ezért az öröméért sok más olyan dologról lemondani, amitől korábban boldogságát vagy jókedvét várta és remélte. A hitetlen ember jókedve, öröme kicsivé és jelentéktelenné válik e mellett az öröm mellett, mert ez az öröm, amelyet Isten küld nekünk a mennyből, mérhetetlen, és örökké megmaradó. Ezért is nagy öröm, mivel nemcsak karácsonykor marad meg, hanem minden helyzetben, ezt is fontos hangsúlyozni, nemcsak az ünnepi helyzetben, hanem akkor is, amikor veszteségek érnek minket, fájdalmak, vagy éppen

ÖRÖM, HÍR, ÖRÖMHÍR!

sikereink vannak a világban, akkor is maradandó öröm lehet ez. Ez kicsit ellentmond az elképzelésünknek az örömről, amelyről gyakran azt gondoljuk, hogy csak egyedül fér meg az ember szívében: vagy örülök, vagy pedig valamilyen más hangulatban vagyok. Pedig ez az isteni öröm a szomorúság mellett is ott élhet bennünk. A veszteségek terhének hordozása közben is megmaradhat. De a világi sikerek mellett is ugyanúgy ott lehet, és a szeretet mellett is, amikor szeretteinkkel vagyunk együtt, ugyanúgy ott élhet bennünk. Tehát nagy öröm, mert minden helyzetben, minden nap, de hadd foglaljam így is össze: az egész életben megmaradó öröm. Na ez már tényleg ritka a világban: olyan öröm, amely az egész életben elkísér bennünket, ez pedig mégis olyan, amit Isten ad, mert nagy öröm. Élethoszsig tart, de hadd mutassak kicsit távolabbra is: nemcsak ebben az életben, hanem még a halállal szembenézve, és azon túl is megmarad örökké. Egy örökké tartó, Istentől kapott öröm. Olyan ígérete ez a mi Urunknak, amelyet meghirdetése óta nem vont vissza, azóta is öröm Krisztus megszületése, ezért – erre is felhívnám a figyelmet – ez az öröm összeköti a generációkat. Minden koron átívelő, örökké megmaradó üzenetről van itt szó, amely nem múlik el, és soha nem lesz visszavonva. Olyan nagy öröm ez, hogy minden kor és generáció hívő keresztyénjei osztozkodnak benne. Lehet, hogy vannak generációs nézeteltérések hívők között is, másként csinálnánk dolgokat, de ez, amit Isten ad, összeköt bennünket. Olyan nagy öröm ez, Testvérek, amely nem múlik el.

És miért ilyen nagy ez az öröm? Egy mondatban szeretnék erre felelni röviden: azért nagy ez az öröm, mert Jézus Krisztus örökké örömet okoz annak, aki hisz Őbenne, és szereti Őt! E mögött az öröm mögött maga Isten áll. Ez nem egy személytelen öröm, ez Isten munkája bennünk. Mert a hír, ami örömet okoz, az Ő maga. Az angyali üzenet hogy folytatódik? „*Mert született nektek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus a Dávid városában.*” Ő az öröm. Az Ő megszületése és értünk való halála. Az pedig, hogy ez valakinek örömmé válik az életében hit által, Isten ajándéka. Tehát örömmünket Isten adja nekünk Jézus Krisztusban, és Ő tudja nagyá tenni! A hívő ember gyakran tapasztalja azt, mintha ez az öröm múlandó lenne. De nagy öröm, mert Isten újból és újból meg tudja nekünk adni, kérhetjük ezt Őtől. Néhányan lehet, hogy már csak úgy visszaemlékeznek erre, mint valami szép időre a hívő életben, hogy de jó volt még, mikor megtértem, de jó volt, mikor még 1-2 alkalommal ezt megtapasztaltam, de az Istentől való öröm nagy öröm, az újból és újból ott van az Úrnál. Ha Őhozá megyünk, Őbenne megkaphatjuk.

Arra is fel kell hívjam a figyelmet, hogy a folytatásban az angyalok arról beszélnek, hogy ez az öröm dicsőséget szerez Istennek a magasságos mennyeiben, ezért erről az örömről azt kell gondolnunk, hogy ez tiszta

és szent öröm. Szent, mert Isten tett valamit értünk, ami örömet ad. És minden, amit Isten tesz, az szent, tiszta és jó. A Tőle való öröm pont ezért ugyanilyen. Egy angyal nem is hirdethet egyébként másmilyen örömet, nem hirdethet, csak félig tisztát, félig földit, félig mennyeit, hanem csak szentet és tisztát. És másmilyen öröm nem is lenne igazi öröm, mert hívó ember nem elégedhet meg földi örömmel, csak a tiszta és szent örömmel. Ennek a világnak gyümölcsei, bűnös örömei lehet, hogy ideig-óráig élvezetet nyújtanak számunkra, de tudjuk jól, az Ige figyelmeztet, hogy a végük halál, ellenben az Istentől jövő öröm vége, amely Őbenne van, csak az örök, szent élet lehet, mert Isten ezt az Övének adja. Csak olyan öröm származhat Őtőle, amely szent, erre emlékeztet is bennünket több igehely. Az elmúlt héten elém hozta Isten a Róma 14,17-et, amiben felhívja figyelmünket, és ezt az ünneplésünkre is alkalmazhatjuk, és az öröm forrására is rámutat: *„Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélek által való öröm.”* A szent öröm a mennyből való, és mindenféle örömnél a legjobbika. Isten a forrása. Az, amit Isten tett, én elhiszem, és Ő ezt örömmé formálja bennem, ezért szent. A bűn öröme ellenben szenvedést okoz, nem örömet. Olyan italt ad a világ kínálta öröm, amely nem oltja el végleg a szomjat, az ember újból és újból megkívánja, mert elfogy, nem elég, sőt, gyakran még fájdalmat is okoz. Olyan édeségeket kínál, amelyek nem mulasztják el az éhséget, olyan örömöket, amelyek nem elégítik meg a szívet igazán. Isten mentsen minket ezektől a szentségtelen örömöktől! Az angyal által meghirdetett öröm Krisztus születése felett más, olyan szent, amilyen maradandó és hatalmas is.

Ez nem a világ karácsonyi öröme. A világ nem ismeri ezt a szent örömet, ezért ahhoz, hogy karácsony számukra némi örömet hozzon, számtalan dologgal ki kell egészíteniük az ünnepet. A Megváltó születésének ünnepét próbálják meg ünnepelni, csak éppen az örömet nem Krisztusban keresik, nem az ünnepelemben, hadd fogalmazzak így. Számukra a Megváltóban való öröm a jókedv nagyon szegényes és lehangoló formája. Az, ha Krisztusról szólna karácsony, az nekik olyan lehangoló. Mert mit értenek alatta? Gyakran azt, hogy ha Krisztusról szól az ünnep, akkor annak nagyon komolynak kell lennie, akkor egyházi ceremóniákról kell szólnia, és pesszimizmusról meg a bűnről. Nem ismerik a Krisztusban való örömet. Ezért a Benne való ünneplést sem akarják a szívükbe befogadni, és nem akarnak ezzel a lehetőséggel élni. Hazánkban, de világszerte is, a karácsony ünneplése – bocsánat a hasonlatért – gyakrabban hasonlít egy lucullusi lakomához, mintsem Isten testet öltésének ünnepeéhez, amelyet igazán lelki módon ünneplünk. Sokan nem hiszik el, hogy Krisztusban van öröm. Azt képzelik, hogy ha az ünneplésük Róla szól, akkor le kell mondani az igazi szórakozásról. Pedig az Ige azt mondja, hogy a Krisztusban való iga-

ÖRÖM, HÍR, ÖRÖMHÍR!

zi öröm inkább olyan, mint az élő forrásból származó víz, amely kiapadhatatlan, felüdít, hiszen Isten szeretetét hozza el szívünkbe. Mert a világi öröm olyan, mint az a tó, amelybe már nem folyik víz, ott van, de mégis megposhad, megromlik, egy idő után bűzös. Az isteni öröm forrása azonban örökké megmarad. Hogyan is lehetne Isten irántunk való szeretetének ünnepe gyászos? Gondoljuk végig, hiszen az ember, ha szeretik őt, és ezt a szeretetet valami nagy dologban fejezik ki, arra nem örömmel reagál? Melyik ember nem szereti, ha szeretik? Nekünk pedig Isten az Ő szent Fiát, a legnagyobbat, a legdrágábbat adta, és ez az, aminek örülnünk kellene!

De tegyük fel azt a kérdést is, hogy Krisztus e világba jövele miért oka az örömünknek? Sokan nem értik, hogy a keresztyének miért örülnek ennek annyira. Néhány választ hadd adjak erre.

Először is azért, mert mindig örvendetes esemény az, amikor Isten szövetségbe lép a bűnös emberrel. Karácsony ennek az egyik ünnepe! Gondoljunk arra, hogy Krisztus emberré lett, Isten létére magára veszi emberi természetünket, és az isteni és emberi természetet egyesíti egy személyben, Jézus Krisztusban. Mi ez, ha nem egy szövetség? Isten nem lett más teremtményé, az emberrel kötött ilyen szoros kapcsolatot egyedül, személyesen emberré lett.

A bűn elválasztotta az embert Istentől olyannyira, hogy az ember többé önmaga egyedül nem képes Őt keresni, és semmilyen úton-módon eljutni Őhozá. Gondoljunk arra, hogy mit éreztek a pásztorok, és mindazok a Biblia által említett emberek, akiknek valamikor megjelent Isten, vagy Istennek egyik olyan hatalmas hírnöke, aki az Ő jelenlétét még kifejezőbbé és érezhetőbbé tette. Mit éreztek ezek az emberek? Milyen érzés töltötte el őket teljesen? A félelem! Itt is a pásztoroknak rögtön azt kellett mondaniuk az angyaloknak, és ezzel kellett az üzenetüket kezdeniük: „*ne féljete*”. De miért féltek? Miért fél az ember Isten jelenlétében? Nagyon egyszerűen azért, mert megérzi saját bűneit. A bűnei és a büntetés miatt retteg Istentől. Isten az, aki ezt elvégzi mindazok szívében, akik színe elé kerülnek, hogy bűneik miatt féljék és rettegjék Őt, a tökéletesen szent és jó Istent, amikor meglátják, akkor megérezzék, hogy én most az igaz Bíró előtt állok a bűneimmel. Itt nincs helye a kérkedésnek, nincs helye a dicsekvésnek, csak az alázatnak és a bűnvallásnak. Ha csak bűneinkkel tudunk Isten elé állni viszont, és nincs azokból semmi reménységünk megszabadulni, akkor viszont az ember nem is tehet mást, minthogy fél, féli Istent. De a testet öltés, Krisztus megszületése áthidalta ezt a szakadékot, és annak reményét jelentette, hogy Isten meg akarja menteni a bűnös embert, nem pedig elveszíteni. Ugyanis Krisztus azért öltött emberi természetet, hogy emberként megengesztelje Isten bűn miatti haragját úgy, hogy maga lett áldozat a golgotai kereszten, áldozatul született meg, és lett em-

berré. Pont ezért az Ige testet öltése óta Isten valahányszor ránéz az emberre, megemlékezik arról is, hogy az Ő Fia is emberré lett. Nem mintha ezt korábban ne tudta volna, hiszen Ő maga rendelte el, de azóta még hangsúlyosabb. Valahányszor meglátja a bűnös embert, és haragja felgerjedne ellene, megemlékezik arról, hogy Fia a bűnös ember helyére lépett, hogy Őt érje a bűn miatti ítélet és büntetés ott a keresztfán. Tudjuk jól, hogy egy ellenséges viszony addig áll fenn, amíg a két harcoló fél ki nem békül egymással. Krisztus kettős, isteni-emberi természetében titokzatos módon annak reménysége látható, hogy Isten megbékél a bűnös emberrel, mert felveszi annak természetét, (bár Krisztus maga nem volt bűnös), és a bűnös embert megbékélteti magával. Mi lehet az igazi oka a mi örömnünknek, ha nem ez, hogy Isten ilyen kapcsolatba lép velünk?

Másodszor Krisztus eljövetele azért oka az örömnünknek, mert Isten régi ígéreteinek beteljesedését is jelenti. Ne értsük félre, az ígéretben való hitnek is a megvan a maga öröme, de a beteljesedés öröme – hadd hangsúlyozzam – nagyobb, mint a váradalomé. Egy egyszerű példával hadd szemléltessem ezt. Tavaly legnagyobb fiunk óvodás csoportja karácsonyi műsorral készült a szülők számára. Amikor fiunk először említette nekünk a dolgot, és megígértük neki, hogy természetesen ott leszünk, akkor örült ennek az ígéretnek, hogy ott leszünk, de azért néhányszor eszébe jutott, és meg is kérdezte, hogy biztos nem fog-e valami közbe jönni, és valóban ott tudunk-e lenni. Amikor eljött a nap, és tényleg elmentünk az óvodába, és a fiunk meglátott minket, látszott rajta az az igazi öröm, amely már bizonyos abban, hogy megtörténik a várva várt esemény. Ugyanígy Isten ígéretei beteljesedésének is nagy öröme van. A világ kezdetétől fogva számtalan ígéretet kaptak a hívők az Úrtól, amelyek reménységet és vigasztalást jelentettek számukra évszázadokon keresztül. Az Édenkertben elhangzó ígéret, hogy az asszony magva legyőzi a kígyót, annak fejére tapos, és így az ember győzni fog a bűn kísértése, uralma és hatalma felett, Krisztusban beteljesedett, amikor megszületett, és a golgotai kereszten meghalt. Az ígéret, ami az ősatyáknak adatott, hogy Ábrahám magvában áldást nyer a föld minden népe, azaz minden nemzetben lesznek majd hívők, akik az Úrban hisznek, Őt követik, és számtalan áldást kapnak, szintén Krisztusban teljesedett be. Dávid király családjának adott ígéret, hogy megszületik az utód, aki uralkodni fog örökké, és uralma és hatalma ki fog terjedni az egész földre, Krisztusban teljesedik be. Az angyali üzenet, amit Isten szerzett, külön hangsúlyozza, és utal ezekre az ígéretekre. Dávid városában született meg, akiről beszélek, Krisztus született meg, akit már régóta ígér az Úr. Az ígéretekre utal Isten még az örömhírben is, azokra – hadd fogalmazzak így –, amelyeket még egy egyszerű pásztor is ismerhetett. Az angyal tehát örömuzenetében is arra utalt, hogy Isten szövetsége beteljesedik,

ÖRÖM, HÍR, ÖRÖMHÍR!

ígéretei megvalósulnak, mert betelt az idő, eljött Krisztus, aki mindezeket megcselekszi.

És ha az Ő eljövetele beteljesedik, akkor az is, ami az Ő munkájával kapcsolatos ígéret, mert az Ószövetség számtalan ígéretet ad arra, hogy mit fog tenni Krisztus. Példának okáért az Ézsaiás 44,22-23 ilyeneket mond: *„Eltöröltem álnokságaidat, mint felleget, és mint felhőt, bűneidet; térj én-hozzám, mert megváltottalak. Örüljetek, egek, mert az Úr végbe vitte, kiáltsatok, földnek mélységei, ujjongva énekeljetek, hegyek, erdő és benne minden fa; mert megváltotta az Úr Jákobot, és Izráelben megdicsőíti magát”*. Látjuk, Testvérek, itt is az ígéret, azok beteljesedése, utána pedig az örömré való felszólítás, mert az ígéret beteljesedése oka a mi örömnünknek. Nincs okunk többé tehát a félelemre, mert bűneink eltöröltettek, és miénk lehet a megváltottak öröme! Most hadd alkalmazzam az előbb felsorolt ígéreteket személyesen, egyen-egyenként mindenkire. Krisztus beteljesíti a te életedben is azt, hogy legyőzi a kígyót, megvált téged bűneidtől, a bűn uralmától, és szabaddá tesz arra, hogy Őneki élj. Krisztus minden jó forrásává vált számodra. Nemcsak Ábrahámnak adatott az áldás ígérete, hanem személyesen Neked. Ő az, akitől minden jó származik az életedben. És Krisztus uralkodik a te életedben is. Királyodként védelmez téged, gondoskodik rólad, vezet téged nemcsak a harcokban, hanem az élet útján is. Krisztus ígéretei a mai nap is beteljesednek, hadd világítsak erre rá. Nemcsak akkori öröm ez, mert ott, akkor teljesedett be, hanem azóta ma is beteljesedik az Ő munkája által a te életedben is. Krisztus születése tehát azért oka örömnünknek, mert Isten ígéretei Őbenne teljesedtek be, és a megváltás ideje eljött Ővele együtt.

Még számtalan dolgot lehetne mondani erről az örömről, de itt ülnénk nagyon sokáig. Például gondoljuk végig, mit jelent az, hogy Jézusban Megtartó született. Azt, hogy Ő megmenteni, megtartani jött minket, és nem elveszíteni. Megkeresni és megtartani, nem pedig a bűn elveszettségében veszni hagyni. Azután ehhez az örömhöz tartozik az is, hogy Krisztus ez a Megtartó, tehát azonosítja az angyali üzenet a Megtartót és Krisztus személyét. Mert tudjuk jól, hogy a Krisztus kifejezés felkentet jelent, ugyanis Isten az, aki megbízta (felkente) Őt a váltság munkájának elvégzésével, és alkalmassá tette Őt erre. Bocsánat a kifejezésért, de azt jelenti ez, hogy nem egy kezdő, amatőr megtartóval van itt dolgunk, hanem olyannal, akit Isten maga küldött el, aki maga Isten, tehát aki biztosan elvégzi, és el is tudja végezni a munkát. A Zsidókhöz írt levelet olvashattuk az elmúlt hónapban a református bibliaolvasó kalauz szerint, amely különféle módokon magasztalja Őt, és mutatja meg nekünk az Ő alkalmasságát erre a szolgálatra, feladatra. Kicsoda, ha nem Ő az egyetlen és legtökéletesebb Megtartónk? Ő adatott nekünk, a legalkalmasabb ember – hadd fogalmazzak így.

Azután arról is órákig lehetne beszélni, hogy mekkora öröm van abban, hogy maga az Úr jött el! Isten jött el hozzánk! A Vele való találkozás – pont az előbb említettek miatt – már nem a félelem ideje a hívőknek, az újjászületetteknek, hanem az öröm ideje. Micsoda kiváltság, micsoda alászállás, a szeretetnek kifejezhetetlen mélysége tükröződik ebben az egy tettében Istennek, hogy az Ő Fia testté lett!

De most röviden térjünk rá arra, amiről az elején is szóltam, hogy ez az öröm egy hír is. Miért kell, hogy hírré váljon? Miért fontos ez? Azért, mert a legtöbb ember számára ez az öröm nem ismert, szívük előtt rejtve van. Egyrészt azért, mert még soha nem hallottak róla. Ez, ha igaz szereteteinkre, ránk nézve szégyen. De Isten ezt az ismeretlenséget át akarja hidalni. Krisztus már korábban megszületett. A pásztorok nem tudtak róla, hogyan is tudhattak volna? A világ is keveset tudott. De Isten hírnököket küld, hogy ez az öröm hírré váljon. És nem is akármilyen követeket, hírvivőket választott magának Isten, hanem a mennyből, saját színe elől küldött el személyeket, azaz a biztos forrástól származó hír ez, mert magától Istentől származik. (Megbízható forrás, ma így neveznénk.) És az angyalok arról beszélhetnek, hogy ez az öröm biztos, még rá is tudnak mutatni, van jele ennek az örömnek, tehát ez a hír leellenőrizhető. (Manapság olyan sok álhír van, amit az ember nem is tud leellenőrizni.) Ez a hír leellenőrizhető, a pásztorok megtették ezt, elmentek, és ott volt a jel: a jászolban fekvő kisgyermek. Megbizonyosodhattak a hír igaz volta felől. Ez az öröm olyan nagy, szent és életbe vágó, Testvérek, hogy hírré kell válnia, hirdetni kell. A másik oldalt is hadd fogalmazzam meg: erről az örömről hallgatni bűn, ennek eltitkolása emberi életet veszélyeztet, és az angyali követek erről is beszélnek, hogy nagy örömmé válik mindenki számára, de gondold végig, mi van akkor, ha nem jut el hozzá, akkor ott nem nagy öröm, hanem nagy szomorúság és fájdalom lesz. Ezért nincs igazi karácsonyi ünnep e nélkül a hír nélkül.

Másrészt azért sem ismert hír ez, mivel már sokan hallották, de nem akarnak tudomást venni róla. Ezért újból és újból el kell hangoznia ennek a hírnek, hogy a Megtartó, az Úr Krisztus megszületett, és mivel mi már ismerjük az Ő életét, ezért annak is el kell hangoznia, hogy meg is halt értünk a golgotai kereszten, húsvétkor pedig győzött feltámadásával. Ennek a hírnek meghirdetése hatással van mindenkire: arra is, aki nem törődik a hírrel, és arra is, aki törődik. Akár közömbös maradsz annak hallatán, vagy ellenségesen fogadod ezt a hírt, vagy éppen vágyódsz a szóban forgó örömré, vagy már boldogan szívedben őrzöd, száddal pedig hirdeted azt, mindenképpen meghatározza jelenedet, és még inkább jövődet. Ez egy olyan hír, amely Istentől jön, ezért kikerülhetetlen. Vannak olyan törvények egy országban, amelyek mindenkire vonatkozhatnak, nem lehet ki-

ÖRÖM, HÍR, ÖRÖMHÍR!

bújni alóluk. Ez a hír is ilyen. Nem lehet rá nem válaszolni. Ha nem törődök vele, az is válasz. Kikerülhetetlen hír. Elhiszed-e, Testvér, hogy te vagy ennek a hírnek a címzettje, a személyes megszólítottja, nem csak a betlehemi pásztorok? Az „*egész nép öröme lesz*” kifejezés nem korlátozható Izráel népére, hanem biblikus értelemben Isten egész népére vonatkozik, Isten egész népe számára örömmé válik ez a hír. Így kérdés, hogy személyesen te is megszólítva érzed-e magad ez által a hír által? Nemcsak most, az ünnepeken, hanem mindig.

Mert ha igen, ha megszólít, ha személyessé válik ez a hír, akkor ez örömhírré változik a mi életünkben. Végül, de nem utolsó sorban erről hadd szóljak röviden. Valaki beszélhet nekünk egy mások számára örömteli eseményről, de közömbösen. Még az is lehet, hogy a hírvivő, a hírt továbbító számára is örömteli dologról van szó, és nem csak mások örömről beszél közömbösen. De ebben az esetben az igazi kérdés az, hogy számodra örömhírré, görög szóval evangéliummá válik-e Krisztus eljöveteleinek híre? Hogyan történhet ez meg? Egyedül úgy, hogy hit által fogadod el ezt a hírt. Úgy, hogy elhiszed, hogy ettől a hírtől, és az abban szereplő Krisztustól függ igazi örömed. Úgy, hogy elhiszed, személyesen magadra kell vonatkoztatnod az abban leírtakat. Nem másokról szóló örömhír ez, hanem rólad és Krisztusról. Azt, hogy neked van szükséged Megtartóra, bűneidből Megváltóra, azokból Szabadítóra, és ez a valaki az Úr Krisztus, aki Betlehemben született, és a golgotai kereszten életét adta érted, mert úgy szeretett. Ha mindezt igaznak tartod, és bízol abban, hogy Őérte bűneid megbocsáttatnak, akkor karácsony híre számodra örömhírré válik.

Ahhoz tehát, hogy ez az öröm a miénk legyen, előbb hinnünk kell mindezeket. Ezután aztán Isten ad nekünk bizonyosságot is, és elvégzi, hogy ez az öröm megmaradjon bennünk. Ahogyan a pásztorok esetében is előbb el kellett hinniük ezt a hírt az angyali követtől, és utána el kellett menniük a jászolhoz, ahol aztán láttak egy csecsemőt, aki emberi szemmel nézve semmiben sem különbözött másoktól, de a hit szemével nézve Isten örömhírének megtestesülése volt. Nekünk is előbb hittet kell Isten ígéjét, örömhírét elfogadnunk, hogy utána személyesen Krisztus elé merjünk állni, menni imádságban, bűnvallásban, hogy miénk legyen az Ő kegyelme, szeretete, szabadításának öröme. Hiszed-e ezt, mertél-e már Isten elé így odajárulni, és hinni abban, hogy ez az öröm számodra készített Krisztusban? Ha igen, akkor megtapasztalhatod azt, hogy Ő a szegénységben erő, az elhagyatottságban támasz, a legreménytelenebb helyzetben biztos remény, a sötétségben világosság lesz számodra! Krisztus lehet a mi igazi örömünk, Ő a világosság egyetlen forrása ebben a világban, és az élet minden sötétségében! Higgyük el, fogadjuk el ezt az örömhírt, és Krisztusban úgy válaszoljunk rá, hogy dicsőítsük Őt ezért. Legyen az

ünnepek így is megáldott. Sok körülmény nem olyan, mint ahogyan megszoktuk, de ez a hír örökké örömhír marad, nemcsak a pásztorok számára volt élethosszig tartó emlékezetes nap, hanem a hívők számára örökre az marad. Ebben a közös örömben dicsőítsük Istent otthon, a készülékeink előtt is, templomainkban, családjaink körében éljük meg ezt az örömet! Ne az ajándék szerezzon csak örömet, hanem az igazi ajándék: Krisztus! Isten Szentlelke áldja meg és tegye szentté a mi ünneplésünket ezzel az örömmel.

Imádkozzunk!

Dicsőítünk és magasztalunk, mennyei Édesatyánk, azért, mert úgy szeretted minket, hogy egyszülött Fiadat adtad értünk, mert nem akartad a bűnös ember vesztét, hanem, hogy megtérjen és éljen. Köszönjük, hogy ezért küldted el Őt. És mindaz, amit Ő tett és tesz, és egyáltalán az Ő személye számunkra öröm forrásává vált. Urunk, kérünk, segíts ezt az örömet nemcsak megértenünk, hanem elhinnünk, és ezért kérjük, hogy szabadíts meg minden félelemtől, olyanoktól, amelyek Tőled elválasztanak, segíts Téged félnünk, tisztelnünk, és Benned igazán örömet lelnünk. Köszönjük azt a kegyelmet, amely megmutatkozott ebben a tettebben, a mi keresésünkben, amelyből élhetünk nap mint nap. Kérünk Téged, hogy segíts válaszolnunk erre a hírre, add, hogy ne csak egy ünnepi, megszokott szlogen legyen, ne csak valami olyan üzenet, amely mellett már közömbösen elmegyünk, mert már régóta tudjuk, hanem kérünk, hogy valóban indítson minket neved imáadására, magasztalására, életünk odaszentelésére, Neked adására, akaratod keresésére és teljesítésére.

Urunk, kérünk, hogy így tedd áldottá ezt az ünnepet is számunkra, bár tudjuk, hogy sok minden megszomoríthat bennünket, és kell is, hogy megszomorítson. Kérünk, legyél azokkal a családokkal is, akik szeretteiket veszítették el az elmúlt időszakban, legyél azokkal, akik veszteségeket szenvedtek el, vagy egyedül vannak. Köszönjük, hogy ők is Veled együtt élhetnek, és a gyász terhe és a veszteségek fájdalma mellett Rád tekintve nyugalmat, vigasztalást és békességet találhatnak Benned. Könyörgünk, segíts, hogy a lényegről ne feledkezzünk meg az ünnepen, ne csak a külsőségek legyenek meg, hanem a Benned való örvendezés is.

Imádkozunk azért is, hogy hadd tudjuk Rád bízni az előttünk álló időszakot is, hisz Te a jövődöt is meghatározod, ebben az örömben akarsz bennünket éltetni, így akartad magadat dicsőíteni, hisz a megváltottak is örök örömmel dicsőítenek Téged.

Kérünk, Megváltónk, hogy áldd meg országunkat, népünket, add, hogy Hozzád térjenek minél többen, szabadítsd meg őket a bűn fogságából, adj nekik újjászületést.

ÖRÖM, HÍR, ÖRÖMHÍR!

De könyörgünk, adj szabadítást a vírushelyzetből is, hisz ez is a Te kezében van. Áldd és segítsd meg az egészségügyi dolgozókat, mindazokat, akik különösen is veszélyeztetettek, és kegyelmed szerint könyörülj rajtunk, kérünk.

Ugyanígy a bűnből való szabadítást is kérjük. Naponként Te legyél az, aki győzzél bennünk, és ha el is bukunk, köszönjük, hogy a kegyelem királyi székéhez mindig odamehetünk bűnbánó szívvel.

Így kérünk, maradj velünk kegyelmeddel, őrizz meg minket ígéreted szerint, és hadd legyen bátorítás számunkra karácsony híre, amelyet mennybemeneteledkor örökkévalóvá tettél, hiszen ígéretedben, hogy minden nap velünk maradsz, megerősítetted, hogy „*velünk az Isten*”.

Legyen ezért áldott a Te háromszor szent neved!

Ámen.

315,1-3. 6-7 ének

1. Krisztus Urunknak áldott születésén,
Angyali verset mondjunk szent ünnepén,
Mely Betlehemnek mezejében régen
Zengett ekképpen:

2. A magasságban dicsőség Istennek,
Békesség légyen földön embereknek,
És jóakarát mindenféle népnek
És nemzetségnek!

3. A nemes Betlehemnek városába'
Gyermek született szűztől e világra,
Örömet hozott Ádám árváira,
Maradékira.

(...)

6. Hála legyen mennybéli szent Atyánknak,
Hála legyen született Jézusunknak,
És Szentléleknek, mi vigasztalónknak,
Bölcs oktatóknak!

7. Ó, örök Isten, dicső Szentháromság,
Szálljon mireánk mennyei vigasság,
Távozzék tőlünk minden szomorúság,
Légyen vidámság!